

Arrest

nr. 158 557 van 15 december 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 10 juni 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 juni 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. AMDOUNI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 8 juni 2015 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissingen, die verzoeker op dezelfde dag ter kennis worden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

*“Aan de heer, die verklaart te heten: [M., W. Z.], geboren te onbekend op [...], onderdaan van Algerije,
Alias:*

[M. W., Z.], geboren te onbekend op [...], onderdaan van Algerije,

[A. A.], geboren te onbekend op [...], onderdaan van Algerije,

[W. Z. M.], geboren te onbekend op [...], onderdaan van Algerije,

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum.

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3° + art. 74/14 §3, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, [L. V. d. H.] attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels als mededader, feit(en) waarvoor hij op 08.05.2015 door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 1 jaar

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België

Betrokkene is gekend onder verschillende aliases:

Artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven;

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten dat hem betekend werd op 11.07.2014 en 07.09.2014

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van artikel 7, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

- gezien betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels als mededader, feit(en) waarvoor hij op 08.05.2015 door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 1 jaar bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

- daar hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingmaatregel en hieraan geen gevolg gaf, is het weinig waarschijnlijk dat hij ditmaal wel vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing bovendien is er een risico op onderduiken, want betrokkene heeft geen vaste of gekende verblijfplaats en maakt gebruik van verschillende aliases

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

- Gezien betrokkene niet in het bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden

- Gezien betrokkene zich in een situatie van illegaal verblijf in België bevindt, is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.

- Gezien betrokkene, zoals uit het voorgaande blijkt, vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, [L. V. d. H.] attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de directeur van de gevangenis van Gent en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas om betrokkene vanaf 12.06.2015 op te sluiten en hem onmiddellijk over te brengen naar het gesloten centrum."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Wat betreft de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering

Ambtshalve dient de Raad te duiden dat, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) tegen een maatregel van vrijheidsberoving die werd genomen met toepassing van artikel 7 van dezelfde wet een beroep kan worden ingesteld bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats of de plaats van aantreffen van de vreemdeling. Artikel 72, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de aangevochten beslissing tot vasthouding in overeenstemming is met de wet.

2.2. Wat betreft de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens

2.2.1. De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. Daarenboven is vereist dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing de verzoekende partij een rechtstreeks voordeel oplevert (cf. in dezelfde zin de vaste rechtspraak van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak: RvS 9 september 2009, nr. 195.843; RvS 27 januari 2010, nr. 200.084; RvS 12 september 2011, nr. 215.049). Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep tot op het ogenblik van de uitspraak (RvS 27 januari 2010, nr. 200.084).

2.2.2. Verweerder werpt in zijn nota met opmerkingen een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep op wegens gebrek aan belang in zoverre dit is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (met terugleiding naar de grens). Verweerder betoogt dat verzoeker op 23 juni 2015 werd gerepatriëerd naar Duitsland, waardoor voormelde bestreden maatregel volledige uitvoering heeft gekregen en is verdwenen uit het rechtsverkeer.

Ter terechtzitting gevraagd om een standpunt in te nemen inzake deze opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid betwist verzoeker allereerst niet dat hij op voornoemde datum werd overgedragen aan de Duitse overheden. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt ook dat een overdracht aan de Duitse overheden werd voorzien op 23 juni 2015 en dat in het kader hiervan verzoeker in het bezit werd gesteld van een doorlaatbewijs van België naar Duitsland. Verzoeker stelt verder dat hij een belang had op het ogenblik van het indienen van zijn verzoekschrift doch gedraagt zich naar de wijsheid van de voorzitter voor wat zijn actueel belang betreft. De Raad wijst er evenwel op dat wanneer het belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, het aan verzoeker toekomt daarover standpunt in te nemen en het actuele karakter van zijn belang aan te tonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810). De Raad stelt vast dat verzoeker de door verweerder in zijn exceptie gedane vaststellingen niet betwist en evenmin duidt welk concreet voordeel een eventuele nietigverklaring van deze bestreden beslissing hem nog kan opleveren. Hij toont aldus niet aan dat hij nog een actueel belang heeft bij het aanvechten van deze bestreden beslissing.

2.2.3. Daarenboven, en ten overvloede, merkt de Raad amtsshalve ook nog op dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verweerder op 2 februari 2015 een beslissing heeft genomen waarbij verzoeker een inreisverbod voor een duur van drie jaar werd opgelegd. Deze beslissing werd verzoeker op dezelfde dag ter kennis gebracht. Uit een raadpleging van de eigen databank van de Raad blijkt niet dat verzoeker in beroep ging tegen voormeld inreisverbod. Er dient aldus te worden aangenomen dat dit inreisverbod thans definitief in het rechtsverkeer aanwezig is.

Artikel 1, 8° van de Vreemdelingenwet definieert een inreisverbod als volgt: *“de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden (...)”*.

Artikel 7, eerste lid, 12° van de Vreemdelingenwet bepaalt verder:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven:

[...]

12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.”

De Raad stelt vast dat verweerder ingeval van een eventuele vernietiging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten in beginsel niets anders vermag dan – in de situatie dat verzoeker opnieuw in België verblijft terwijl hij onder een definitief inreisverbod staat, dat niet werd opgeheven of opgeschort zoals is voorzien in artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet – vast te stellen dat het verzoeker voor de duur van het inreisverbod verboden is in het Rijk te verblijven, zelfs tijdens het onderzoek van een aanvraag tot opheffing of opschorting van het inreisverbod (cf. artikel 74/12, § 4 van de Vreemdelingenwet). Verweerder dient in beginsel verzoeker opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren, op grond van artikel 7, eerste lid, 12° van de Vreemdelingenwet.

Gelet op deze vaststellingen blijkt evenmin dat een nietigverklaring van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten verzoeker nog enig nuttig voordeel kan opleveren, nu hij dan in ieder geval nog steeds onderhevig blijft aan het definitief geworden inreisverbod dat noch opgeheven noch opgeschort is.

Verzoeker maakt daarenboven ook het voorwerp uit van een bevel om het grondgebied te verlaten van 2 februari 2015 dat evenmin is aangevochten en waarvan aldus ook kan worden aangenomen dat het definitief is geworden. Ook op deze grond blijkt niet welk belang verzoeker nog heeft bij het aanvechten van het thans betreden bevel om het grondgebied te verlaten, nu hij dan in ieder geval terugvalt op voormeld bevel om het grondgebied te verlaten dat definitief is geworden.

2.2.4. Gelet op het bovenstaande dient te worden vastgesteld dat verzoeker eveneens het wettelijk vereiste belang ontbeert bij huidig beroep in zoverre dit is gericht tegen het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten (met terugleiding naar de grens).

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS